

ΕΤΟΣ 56ον

4 Μαΐου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2866)

«ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΙΝ...»

Ἡ εἰρήνη εἶναι τό πρῶτο δῶρο τοῦ Ἀναστημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητὲς Του τό βράδυ τῆς ἴδιας μέρας τῆς Ἀνάστασής Του. Ἡ εἰρήνη εἶναι ὁ καρπὸς τῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου καὶ τό ἀποτέλεσμα τῆς ἔνωσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό (Ἰωάν. 16,33). Πρὶν ἀπό τό Πάθος Του ὁ Κύριος βεβαίωνε τοὺς Ἀποστόλους πὼς φεύγοντας τοὺς ἀφήνει τὴν εἰρήνην· τοὺς ἔδινε τὴ δική Του εἰρήνη καὶ δέν τὴν ἔδινε ὅπως τὴ δίνει ὁ κόσμος (Ἰωάν. 14,27). Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει κανένα κοινὸ στοιχεῖο μέ τὴν κἀληπικὴ εἰρήνη αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Ἰησοῦς Χριστός, ἡ εἰρήνη μας

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τόν Σταυρό καὶ τὴν Ἀνάστασή Του νίκησε τόν κόσμο καὶ τὰ τοῦ κόσμου. Ἦτοσι νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου ὁ Θεάνθρωπος δίνει στοὺς Ἀποστόλους, ὅπως βλέπουμε στή σημερινή περικοπή, μαζί μέ τὴν εἰρήνην καὶ τό Ἅγιο Πνεῦμα· τὴν πνευματικὴ δηλαδὴ ἐξουσία νά συγχωροῦν καὶ νά κρατοῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Τοὺς δίνει τὴν ἐξουσία Του, μ' ἄλλα ῥόγια, πάνω στὴν ἁμαρτία· ἀπό δῶ καὶ στό ἐξῆς ἐκεῖνοι καὶ οἱ διάδοχοί τους στοὺς αἰῶνες οἱ Ἐπίσκοποι, θά εἶναι οἱ διαχειριστὲς τῆς! Ἐκεῖνοι πού θά εἰρνεύουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν τους καὶ τοῦτο ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου εἰρνοποιοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ χριστιανοὶ εἶναι ἐνωμένοι μέ τό βάπτισμά τους στό Σῶμα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία. Τρεφόμενοι μέ τὰ μυστήριά της συντηροῦνται ἀφενός, καὶ προσδεύουν ἀφετέρου στὴν πνευματικὴ ζωή. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βασιλεῦει στίς καρδιές τους, χάρη στό Ἅγιο Πνεῦμα, πού δημιουργεῖ ἀνάμεσά τους τό σταθερὸ δέσιμο τῆς ἐνότητας. Κάθε χριστιανὸς βρίσκεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ εἰρήνην μέ τόν Ἐπουράνιο Πατέρα, πού εἶναι ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ πού κάνει ὁλοκληρωτικὰ δικό του τόν χριστιανὸ ἐξαγιαζόντάς τον (Α' Θεσ. 5,23).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρὰ μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χειρὰ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ εἰρήνη: καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἡ εἰρήνη, ὅπως ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ μακροθυμία, ἡ καθοσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ πίστη, ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια, εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Γαλ. 5,22). Ὅποιος διαπνέεται ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτὸς ζεῖ μέσα στὴν ἀγία τοῦ Θεοῦ αἰώνια ζωὴ. Ζεῖ στὴν εἰρήνην Του (Ίωάν. 8,6). Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἐμπειρία «εἶναι ἀσύλληπτη στό ἀνθρώπινο μυαλὸ» (Φιλιπ. 4,7). Ἀκόμα καὶ στίς δοκιμασίες τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει ἡ εἰρήνη· αὐτὴ δίνει τὴν ὑπομονή, τὸν δοκιμασμένο χαρακτήρα, τὴν ἐλπίδα, πού σ' ἔσχατη ἀνάληψη δέν ντροπιάζει κανέναν ἢ ἀπογοτεῖει! (Ρωμ. 5,1-5).

Ὁ Θεὸς ἔχει καλέσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν εἰρηνικά (Α' Κορ. 7,15). Ὁ χριστιανὸς ὀφείλει ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτόν νὰ προσπαθεῖ νὰ ζεῖ εἰρηνικά μέ ὅλους (Ρωμ. 12,18) καὶ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ δικαιοσύνη, τὴν πίστη, τὴν ἀγάπη, τὴν εἰρήνην (Β' Τιμ. 2,22). Ἄρα ἡ εἰρήνη θά ἔπρεπε νὰ ἀκτινοβολεῖ στίς ἀνθρώπινες σχέσεις. Μέ θλίψη ὅμως διαπιστώνουμε τὸ ἀντίθετο· μίσση, πάθη καὶ ξριδες μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Γιατί; Ἐφόσον ἡ ἁμαρτία δέν νεκρώθηκε ἀκόμα σέ κάθε ἀνθρώπο, ἡ τέλεια εἰρήνη θά παραμένει ἕνα μελλοποικὸ ἀγαθὸ... Μέχρι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, “Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας”. Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλιν, “Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμὲ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς”. Ὅταν εἶπε αὐτό, ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, “Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐάν συγχωρῆσετε τίς ἁμαρτίες κανενὸς τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν κανενὸς δὲν τίς συγχωρῆσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχώρητες”. Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί, “Εἶδαμεν τὸν Κύριον”. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, “Ἐάν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θὰ πιστέψω”. Ὑστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες ἦσαν πάλιν μέσα εἰς τὸ σπίτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, “Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας”. Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, “Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός”. Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, “Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου”. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, “Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν μέ εἶδαν καὶ ὁμῶς ἐπίστεψαν”. Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἄλλ’ αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὴ μέρα πού ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ ἀποκαταστήσει τὰ πάντα στὴν καινὴ ἐπουράνια κτίση τῆς Βασιλείας Του.

Ὁ χριστιανὸς εἶναι εἰρηνοποιός

Ἄφοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας (Ἐφεσ. 2, 14), καὶ ἡ εἰρήνη εἶναι καρπὸς ἐπίσης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Γαλ. 5, 22), ὁ χριστιανὸς ὡς γνήσιο παιδί τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νὰ εἶναι εἰρηνοποιός (Ματθ. 5, 9). Ἐμπιστεύεται ὅπως τὰ παιδιά τὸν ἑαυτοῦ τὸν Θεὸ κι ἔτσι ἔχει ἤρεμν τὴ συνείδησή του. Γιὰ νὰ ἔχει μέσα στὴν ψυχὴ του εἰρήνη ὁ πιστός θὰ πρέπει νὰ βαδίζει τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ (Γαλ. 6, 16). Νὰ ζεῖ ἀκόμα ἄρμονικά μέ τὴ φύση· νὰ μὴν καταστρέφει τὸ περιβάλλον καὶ νὰ ζεῖ ἄρμονικά μέ τὸν ἑαυτό του πρῶτα καὶ μετὰ μέ τοὺς ἄλλους!

Ὁ ἄνθρωπος πού θέλει τὸ καλὸ τοῦ κόσμου ξεκινάει πρῶτα ἀπὸ τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν Θεὸ καὶ μετὰ προσπαθεῖ νὰ φτιάξει τὸν κόσμον καὶ νὰ μιλήσει ἢ νὰ

4 Μαΐου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία», Πελαγίας μάρτυρος (†290), Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Μαΐου, Γ' ἀπό τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. ζ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43-ζ' 8.

ἀσχοληθεῖ μέ τά τοῦ κόσμου. Ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ἔλεγε σέ κάθε χριστιανό πού τόν ἐπισκεπτόταν, «ἔχε εἰρήνην στήν καρδιά σου καί τότε χίλιες ψυχές θά ῥθοῦν νά σωθοῦν κοντά σου». «Εἰρήνη πᾶσι» ἔχει ὁ λειτουργός ἱερέας· ὑψώνει τό δεξί του χέρι –σέ τύπο καί τόπο τοῦ Χριστοῦ– καί εὐλογεῖ ἐξ ὀνόματος Του τόν λαό, τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα.

Ἡ εἰρήνη εἶναι τό πιό προσωπικό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου, ἄσχετα ἂν «παζαρεύεται» σέ διεθνή συνέδρια. Γιά νά ἐπιτευχθεῖ θά πρέπει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος νά γίνει εἰρηνοποιός! Νά στραφεῖ πρός τόν μεγάλο εἰρηνοποιό, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Νά γονατίσει στά ματωμένα πόδια Του, ἐκεῖ πού βρίσκεται ἡ εἰρήνη του. Νά ἀνοίξει τήν καρδιά του, γιά νά κυθεῖ μέσα του ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ. Γιατί μόνο ἐδῶ, στόν Ἰησοῦ Χριστό, τήν εἰρήνην τοῦ κόσμου, θά βρεῖ ὁ καθένας μας τήν εἰρήνην του. Ἀμήν.

† Α. Χ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«**Ταξιδεύοντας στόν κόσμο τοῦ βιβλίου**»,

Παρουσίαση ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
μέ τή Δημοσιογράφο κ. Ἀδελμάντια Μπούρτζινου.

Κάθε Κυριακή στίς 11: 05.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιτσιαστικῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm